

VIII (59): Тематичний випуск «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору». Київ: Гнозис, 2015. С. 92-100.

4. Уйсімбаєва Н. Особистісне самовдосконалення як форма усвідомленого саморозвитку майбутнього вчителя. URL: <http://www.cuspu.edu.ua/ua/2-mizhnarodna-internet-konferentsiya-2014/section-3/1266-osobistisne-samovdoskonalennya-yak-forma-usvidomlenogo-samorozvitku-majbutnogo-vchitelya>, (дата звернення 18.11.17).

5. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи. URL: <http://pidruchniki.com/70118/pedagogika/profesiynе-samovdoskonalennya-maybutnih-fahivtsiv>, (дата звернення 10.10.17).

6. Фрицюк В.А. Теоретичні та методичні засади підготовки майбутніх педагогів до безперервного професійного саморозвитку: дис.... д-ра пед. наук: 13.00.04. Вінниця, 2017. 532 с.

УДК 373.24:37.09

DOI: 10.31652/2412-1142-2018-51-247-252

Н.В. Захарасевич, м. Івано-Франківськ, Україна

N.V. Zakharasevich, m. Ivano-Frankivsk, Ukraine

E-mail: Nataliya_ZV@i.ua

СТАН ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ РОЛЬОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Анотація. У статті проаналізовано одержані результати; зазначено, що актуальність проблеми є незаперечною як з позицій теоретичної підготовки, так і з точки зору потреб практики.

Також виявлено та описано, що студенти недостатньо володіють навичками організації рольової діяльності дошкільників, однак прогалини спостерігаються також у інших аспектах підготовки, як-от: незрозуміння психолого-педагогічних аспектів рольової діяльності дітей різного віку, а також відсутність методичного інструментарію, необхідного для ефективної організації такої роботи у закладі дошкільної освіти; вихователям, які працюють з дошкільниками також бракує психолого-педагогічної підготовки до такої діяльності, а також методичного інструментарію. На основі аналізу наукових досліджень визначено готовності майбутніх вихователів до організації рольової діяльності дітей дошкільного віку

Ключові слова: рольова діяльність, дошкільне дитинство, експериментальне дослідження, взаємодія, мотиваційно-цільовий, когнітивний, діяльнісний і рефлексивний компоненти.

THE STATE OF READY FOR FUTURE EMPLOYEES TO THE ORGANIZATION OF THE ROLE OF ACTIVITY OF CHILDREN OF PRESCHOOL AGE

Annotation. The obtained results are analyzed in the article; it is noted that the urgency of the problem is undeniable both from the standpoint of theoretical training and from the point of view of practice needs.

It is also revealed and described that students do not have enough skills in the organization of role-play activities of preschoolers, but gaps are also observed in other aspects of preparation, such as: incomprehension of psychological and pedagogical aspects of role-playing activities of children of different ages, as well as the lack of methodological tools necessary for the effective organization of such work in the institution of preschool education; educators working with preschoolers are also lack psychological and pedagogical preparation for such activities, as well as methodological tools. On the basis of the analysis of scientific researches it is defined the readiness of future educators for the organization of role-playing activities of preschool age children. The readiness of students for role-playing activities of preschool children is at a rather low level, especially the cognitive and activity components, which provide the opportunity to implement this process in practice. Instead, the higher level of development in students has motivational-target and reflexive components, which are the driving forces for professional development and improvement in various directions.

Key words: role-playing activity, preschool childhood, experimental research, interaction, motivational-target, cognitive, activity and reflexive components.

Постановка проблеми. У процесі дослідницької діяльності теоретичного характеру в дисертаційній роботі описано ґрунтовний аналіз, узагальнення і систематизація теоретичних даних, а також практики професійної підготовки майбутніх вихователів у вищих навчальних закладах України, зокрема щодо готовності студентів означеного профілю до рольової діяльності дошкільників.

Проте, результати наукових досліджень вважаються більш достовірними, якщо вони базуються на експериментальних даних. В.Шейко та Н.Кушнарєнко розглядають науковий експеримент як метод вивчення об'єкта, пов'язаний з активним і цілеспрямованим втручанням дослідника в природні умови існування

предметів і явищ або створенням штучних умов, необхідних для виявлення його відповідної властивості [4, с.78].

Аналіз останніх досліджень. Потреба визначити ефективність розробленої моделі у процесі професійної підготовки майбутніх вихователів зумовила проведення експериментального дослідження, здійснюючи яке враховували результати наукових досліджень В.Беспалька, С.Гончаренка, О.Дубасенюк, М.Євтуха, Т.Кристочук, Н.Кузьміної, Н.Кушнарєнко, С.Сисоєвої, Д.Чернілевського, В.Шейка та ін. С.Гончаренко конкретизує специфіку педагогічного дослідження і розуміє його як процес і результат наукової діяльності, спрямовані на одержання нових знань про закономірності процесу навчання, виховання і розвитку особистості, про структуру, теорію, методику і технологію організації навчально-виховного процесу, його зміст, принципи, організаційні методи і прийоми [2, с. 13].

Формулювання мети статті. У статті проаналізовано експериментальне дослідження готовності майбутніх вихователів до рольової діяльності дітей дошкільного закладу у різних ВНЗ України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Педагогічний експеримент має свою специфіку, яку детально описав С.Гончаренко. Учений вважає, що найбільш правильним є розуміння педагогічного експерименту з декількох ракурсів, а саме:

- це спеціальне внесення в педагогічний процес принципово важливих змін відповідно до завдань і висунутої гіпотези;
- така організація педагогічного процесу, яка дає можливість бачити зв'язки між досліджуваними явищами без порушення їх цілісності;
- це глибокий якісний аналіз і якомога точніше кількісне вимірювання як внесених у педагогічний процес змін, так і результатів усього процесу [2, с.175].

Експериментальна робота у виконаній дисертації передбачала: виокремлення етапів дослідження, виявлення стану готовності майбутніх вихователів до рольової діяльності дошкільників відповідно до визначених критеріїв і показників, апробацію розробленої моделі у процесі експериментального навчання здобувачів освітнього ступеня «бакалавр» за спеціальністю «Дошкільна освіта», статистична обробка отриманих результатів.

Підвищенню ефективності педагогічного пошуку, як відомо, сприяє розуміння сутності самого експерименту, науковий підхід до проблеми та відповідна організація дослідження. Дослідники виокремлюють різні підходи до визначення поетапності педагогічного експерименту.

Дослідження проведено на педагогічних факультетах ДВНЗ «Прикарпатський університет імені Василя Стефаника», Мукачівського державного університету та Рівненського державного гуманітарного університету, на факультеті педагогіки, психології та соціальної роботи Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, факультеті дошкільної освіти Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії. Загалом до констатувального етапу експерименту було залучено 383 студентів напряму «Дошкільна освіта» (денна та заочна форми навчання) та 68 вихователів закладів дошкільної освіти.

Під час дослідження використали низку методів та методик, зміст яких охоплював усі компоненти готовності майбутніх вихователів до розвитку рольової діяльності дошкільників. Також, використані методики відповідали критеріям надійності й валідності. Діагностичний інструментарій констатувального етапу дослідження наведено у Додатку К.

Метою констатувального етапу експерименту стало визначення ставлення вихователів та студентів до порушеної проблеми, виявлення стану готовності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до рольової діяльності дошкільників, конкретизація вихідних даних, необхідних для організації подальшого дослідження порушеної проблеми.

Визначення ставлення студентів спеціальності «Дошкільна освіта» до проблеми розвитку рольової діяльності дошкільників в освітньому процесі ЗДО.

Основні завдання, які було розв'язано на цьому етапі:

- 1) виявити актуальність порушеної проблеми з точки зору майбутніх фахівців дошкільної галузі;
- 2) визначити рівень потреби розвитку в студентів навичок, необхідних для організації рольової діяльності дошкільників;
- 3) виокремити напрями підготовки студентів до рольової діяльності дошкільників, які потребують удосконалення.

Для вирішення поставлених завдань до анкетного опитування були залучені студенти, які вже завершують навчання у вищому навчальному закладі і здобувають ступінь бакалавра дошкільної освіти. Такий вибір зумовлений потребою виявити наявний стан підготовки студентів до рольової діяльності дошкільників як в теоретичному аспекті, так і під час практичної підготовки.

Аналіз одержаних результатів засвідчив актуальність порушеної проблеми та необхідність здійснення спеціальної підготовки фахівців дошкільної галузі до розвитку рольової діяльності дошкільників під час

професійної підготовки у вищому навчальному закладі: 82,8 % опитаних (168 студентів) ствердно відповіли на питання про необхідність спеціальної підготовки студентів до означеної діяльності. Водночас, респонденти (74,9% – 155 студентів) вважають, що така підготовка впливає на формування професійної педагогічної компетентності майбутніх фахівців за умови використання відповідних змісту, форм і методів навчання. Серед вихователів 88,2% опитаних (60 вихователів) вважають, що під час навчання у вищому навчальному закладі доцільно організувати спеціальну підготовку майбутніх фахівців дошкільної галузі до розвитку рольової діяльності дітей.

Важливим питанням, на нашу думку, було визначення практичної потреби в розвитку рольової діяльності дошкільників під час проходження педагогічної практики. Тільки 5,4% опитаних (11 студентів) часто організувати рольову діяльність дітей у закладі дошкільної освіти, 13,8% респондентів (28 осіб) зазначили, що вихователь не повинен впливати на рольову діяльність дітей, 17,2% (35 студентів) вказали, що не здійснювали таку роботу, бо не володіють відповідними навичками, 129 майбутніх вихователів (63,5%) висловилися про те, що потрібно було організувати рольову діяльність дітей, однак рівень компетентності в цьому питанні був надто низьким. Відповідно 93,1 % респондентів (189 студентів) відчували потребу в отриманні відповідної підготовки для ефективного розвитку рольової діяльності дошкільників.

Конкретизація окремих аспектів підготовки майбутніх вихователів до рольової діяльності дітей дошкільного віку засвідчила, що усі перелічені аспекти підготовки потребують удосконалення. Зокрема, на психологічних особливостях розвитку рольової діяльності дітей на різних вікових етапах дошкільного дитинства акцентували увагу 21,2% опитаних (43 студентів), практичні навички й уміння, необхідні для розвитку рольової діяльності дітей – 28,6% (58 студентів), 34,9% (71 студент) вважають, що бракує методичного інструментарію для розвитку рольової діяльності дошкільників, 15,3% респондентів (31 студент) визначають проблему у відсутності навичок співпраці з батьками щодо розвитку рольової діяльності дітей. Вихователі закладів дошкільної освіти (близько 80,9% – 55 чоловік) зауважили, що є потреба організувати рольову діяльність дітей під час занять та інших форм організації навчання дошкільників, однак бракує методичного інструментарію для такої роботи (91,2% – 62 опитаних).

Однак майже всі опитані планують розвивати власну компетентність у даному напрямі – 97,5% (198 студентів) і 94,1% вихователів (64 респондентів).

Наступним етапом констатувального експерименту було виявлення стану готовності майбутніх вихователів до рольової діяльності дошкільників. Рівень такої готовності визначався за виокремленими нами критеріями і показниками, а саме:

- 1) потреба професійного саморозвитку, мотивація на досягнення успіху, зацікавленість проблемою, вияви активності й самостійності в навчальній діяльності – мотиваційно-цільовий компонент;
- 2) знання про психолого-педагогічні особливості й методичні прийоми розвитку рольової діяльності дітей дошкільного віку – когнітивний компонент;
- 3) уміння і навички, необхідні для розвитку рольової діяльності дошкільників – діяльнісний компонент;
- 4) розуміння власних можливостей у процесі розвитку рольової діяльності дітей дошкільного віку, прагнення і здатність до саморозвитку – рефлексивний компонент.

Для виявлення рівня розвитку мотиваційно-цільового компонента у майбутніх вихователів було використано опитувальник А. Реана «Мотивація успіху та страх невдачі» та анкетування для визначення самооцінки рівня розвитку досліджуваного компонента готовності (Додаток М). Опитувальник А.Реана спрямований на виявлення провідних тенденцій мотиваційної структури особистості, а саме: чим керується людина в різних життєвих ситуаціях – прагне досягнути успіху в діяльності чи уникнути поразки, невдачі. Як зазначають психологи (Н.Бадмаєва, Т.Елерс, А.Реан та ін.) мотивація на успіх має позитивний зміст, адже спрямовує особистість на те, щоб досягнути конструктивних, вагомих, позитивних результатів у різних видах діяльності. провідними рисами такої особистості є активність, цілеспрямованість, упевненість у власних силах тощо [1, с. 21].

Мотивацію страху невдачі відносять до негативних явищ, адже людина спрямована на те, щоб уникнути покарання чи осуду. Це стимулює прояви тривожності, невпевненості, побоювання за майбутні результати. На ефективність професійної діяльності тип мотивації здійснює безпосередній вплив, оскільки визначає не тільки результативність роботи, а й психологічний стан особистості.

Опитувальник А.Реана містить двадцять питань, які оцінюються відповідно до розробленого ключа: якщо досліджуваний отримує від 1 до 7 балів діагностується страх невдачі; 14 – 20 балів трактують як мотивацію на досягнення успіху. Мотиваційний полюс вважають не вираженим, якщо досліджуваний отримує 8 – 13 балів. Якщо досліджуваний отримав 8 – 9 балів вважається, що він більше схильний до мотивації на невдачу, і якщо 12 – 13 балів – ближчий до мотивації на успіх [1, с. 23].

Дану методику було проведено на початку експериментального дослідження в контрольній (106 осіб) і експериментальній (112 осіб) групах для виявлення провідних тенденцій мотивації досліджуваних. Результати

кількісної обробки даних наведено у таблиці 3.1.

Загалом, у контрольній та експериментальній групі показники мотивації на досягнення успіху та уникнення невдачі майже співпадають і свідчать про те, що більшість опитаних все-таки орієнтуються на досягнення успіху в різних видах діяльності (в т. ч. навчальної та професійної). Така тенденція свідчить про те, що майбутні вихователі, зазвичай, позитивно налаштовані на практичну діяльність і готові до засвоєння нових знань та опанування вміннями і навичками.

Таблиця 3.1

**Спрямованість мотивації педагогічної діяльності студентів і вихователів
(опитувальник А.Реана «Мотивація успіху та страх невдачі»)
(констатувальний етап експерименту)**

Група респондентів	Переважаючий тип мотивації							
	Мотивація на успіх		Невиражений мотиваційний комплекс				Мотивація на невдачу	
			Більш схильні до успіху		Більш схильні до невдачі			
	К-сть	%	К-сть	%	К-сть	%	К-сть	%
Студенти 2 курсу (КГ)	48	45,3	25	23,6	22	20,8	11	10,4
Студенти 2 курсу (ЕГ)	51	45,5	22	19,6	20	17,9	19	16,9

Когнітивний компонент готовності майбутніх вихователів до рольової діяльності дошкільників визначали за допомогою анкетного опитування для визначення досліджуваними самооцінки засвоєння знань про специфіку рольової діяльності дітей і контрольного зрізу. Зміст питань («Чи розумієте ви сутність поняття «рольова діяльність?»», «Чи знайомі ви з психолого-педагогічними та віковими особливостями розвитку рольової діяльності дошкільників?», «Оцініть рівень опанування вами уміннями і навичками, необхідними для розвитку рольової діяльності дошкільників під час занять та інших форм організації навчання?») частково дав змогу виявити усвідомлення студентами рівня власної компетентності в даному питанні. Одержані результати доповнила оцінка знань студентів про рольову діяльність дітей дошкільного віку, проведена у формі контрольного тестування. У таблиці 3.2 наводимо зведені відомості про когнітивний компонент готовності (самооцінка і контрольний зріз).

Таблиця 3.2

**Аналіз сформованості когнітивного компонента готовності
(результати анкетування і контрольного зрізу)
(констатувальний етап експерименту)**

Група респондентів	Рівні сформованості когнітивного компонента															
	Анкета самооцінки								Контрольний зріз (тестування)							
	високий		достатній		низький		критичний		високий		достатній		низький		критичний	
	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%
Студенти 2 курсу (КГ)	2	1,9	9	8,5	90	84,9	5	4,7	-	-	7	6,6	75	70,8	24	22,6
Студенти 2 курсу (ЕГ)	2	1,8	10	8,9	96	85,7	4	3,6	-	-	7	6,3	80	71,4	25	22,3

Аналіз одержаних результатів ще раз переконує у тому, що рівень контрольної та експериментальної груп не має суттєвих відмінностей. Однак, і в контрольній і в експериментальній групах результати анкетування виявилися дещо вищими за результати контрольного тестування. А саме: високий рівень знань під час анкетування засвідчили по двоє осіб (відповідно 1,9% та 1,8% опитаних), однак ці показники не підтвердилися результатами опрацювання тестових питань, під час виконання яких високий рівень не одержав жоден респондент. Загалом результати свідчать про те, що опитані схильні частково завищувати рівень власної компетентності щодо порушеної проблеми.

Показники діяльнісного компонента визначають здатність майбутніх вихователів на практиці розвивати рольову діяльність дітей дошкільного віку в різних ситуаціях (під час занять, ігор, свят тощо) і репрезентують володіння студентами відповідними уміннями і навичками, а також здатність використовувати адекватні форми, прийоми, засоби, необхідні для ефективного розвитку рольової діяльності дітей дошкільного віку.

Такі низькі показники переконують у тому, що наявний рівень підготовки майбутніх вихователів до рольової діяльності дошкільників не відповідає вимогами сьогодення. Високого рівня ніхто не досягнув, натомість велика кількість опитаних з контрольної та експериментальної груп мають низький рівень 77,4% (82 студентів контрольної групи) та 84,9% (експериментальна група) та критичний – 9,4% (10 опитаних КГ) і 6,3% (7 опитаних ЕГ).

Про низький рівень розвитку діяльнісного компонента свідчать також результати аналізу звітної документації та спостереження за діяльністю студентів під час моделювання на аудиторних заняттях фрагментів занять, бесід, ігор для дітей дошкільного віку, проходження різних видів практики тощо.

Таблиця 3.3

Аналіз сформованості діяльнісного компонента готовності (результати анкетування)
(констатувальний етап експерименту)

Група респондентів	Рівні сформованості діяльнісного компонента							
	високий		достатній		низький		критичний	
	к-сть	%	к-сть	%	к-сть	%	к-сть	%
Студенти 2 курсу (КГ)	-	-	14	13,2	82	77,4	10	9,4
Студенти 2 курсу (ЕГ)	-	-	15	13,4	90	84,9	7	6,3

Ефективність педагогічної діяльності значною мірою залежить від уміння педагога аналізувати власні досягнення і труднощі, визначати проблеми і вирішувати їх, розвиватися у професійному й особистісному аспектах. Рефлексивний компонент готовності студентів до рольової діяльності покликаний окреслити рівень самооцінки розвитку професійних якостей, а також визначити готовність майбутнього вихователя до саморозвитку, самопізнання і самовдосконалення. Для отримання об'єктивних даних нами було використано результати анкетного опитування і тест «Готовність до саморозвитку» [3, с. 320]. Результати тестування наведено у таблиці 3.4.

Таблиця 3.4

Аналіз сформованості рефлексивного компонента готовності (результати тесту «Готовність до саморозвитку»)
(констатувальний етап експерименту)

Група респондентів	Рівні сформованості рефлексивного компонента							
	високий		достатній		низький		критичний	
	к-сть	%	к-сть	%	к-сть	%	к-сть	%
Студенти 2 курсу (КГ)	22	20,8	54	50,9	25	23,6	5	4,7
Студенти 2 курсу (ЕГ)	20	17,9	60	53,6	29	25,9	3	2,7

Одержані результати засвідчили відносно високий рівень розвитку рефлексивного компонента готовності. Загалом більше 71% студентів контрольної та експериментальної груп мають високий і достатній рівень розвитку рефлексивного компонента. Як відомо, рефлексія як психологічний феномен сприяє досягненню поставлених цілей шляхом усвідомлення власних позитивних і негативних якостей, внутрішніх перешкод на шляху до успіху, сильних і слабких якостей особистості. Усвідомлення цих особливостей сприяє виробленню власної стратегії професійного розвитку.

Висновки. Отож, готовність студентів до рольової діяльності дітей дошкільного віку перебуває на досить низькому рівні, особливо когнітивний і діяльнісний компоненти, які забезпечують можливість реалізації цього процесу на практиці. Натомість, вищий рівень розвитку в студентів мають мотиваційно-цільовий і рефлексивний компоненти, які є рушійними силами для професійного розвитку і вдосконалення у різних напрямках.

Список використаних джерел:

1. Артюшина М.В. Методи і прийоми мотивування і стимулювання навчальної діяльності студентів / М.В. Артюшина // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – 2013. – № 69. – С. 32
2. Гончаренко С.У. Педагогічні дослідження. Методологічні поради молодим науковцям. – Київ-Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. 278 с.

3. Семиченко В.А. Психологія педагогічної діяльності: Навч. посібник для студ. вищих пед. навч. закл. – К.: Вища школа, 2004. – 336 с.
4. Шейко В. М., Кушнарченко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності. - Київ : Знання, 2004. - 307 с.

УДК 378.147.091.33:005.336.2

DOI: 10.31652/2412-1142-2018-51-252-255

Н.В. Захарченко, м. Вінниця, Україна / N.V. Zakharchenko, Vinnitsia, Ukraine

ФОРМУВАННЯ ІГРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

Анотація. Стаття присвячена питанням професійної підготовки майбутніх учителів, зокрема, формуванню їхньої ігрової компетентності, як одного з компонентів професійної компетентності, при вивченні загально-професійних і психолого-педагогічних дисциплін. У статті досліджено поняття «професійно-ігрова компетентність» як результат підготовки вчителя до використання ігрових технологій у їхній майбутній професійній діяльності. Підготовку студентів до використання ігрових технологій ми розглядаємо як процес формування у випускників педагогічного університету системи психолого-педагогічних, методичних, а також міждисциплінарних знань, розвитку загальних і спеціальних умінь, навичок, компетенцій, способів діяльності, становлення їхнього ціннісного ставлення до різних ігор, накопичення та збагачення суб'єктивного особистісного досвіду використання ігрових технологій. Під сформованістю професійно-ігрової компетентності вчителя ми розуміємо наявність у нього вміння організувати ігрову діяльність учнів, грамотно її підбирати, аналізувати креативний і навчальний потенціал ігрового процесу. Тому в системі підготовки майбутніх учителів повинні забезпечуватися вимоги до високого рівня володіння грою, зумовлені специфікою об'єкту його професійної діяльності.

Ключові слова: компетентність, компетенція, професійна компетентність учителя, професійно-ігрова компетентність, ігрові технології навчання.

FORMING GAME COMPETENCY FOR FUTURE TEACHERS

Abstract. The article is devoted to questions about professional training for future teachers, in particular, the formation of their game competence, as one of the components of professional competence, in the study of general-professional and psychological and pedagogical disciplines. The article examines the concept of “professional-gaming competence” as a result of teacher training for the use of game technologies in their future professional activities. The preparation of students for the use of game technologies is considered as a process of formation of the pedagogical university graduates of the system of psychological and pedagogical, methodological, as well as interdisciplinary knowledge, the development of general and special skills, attainments, competencies, modes of activity, the formation of their value relation to different games, accumulation and enriching the subjective personal experience of using game technologies. Under the formation of the teacher's professional-gaming competence, we understand the presence of his ability to organize the game activities of students, competently select it, analyze the creative and educational potential of the game process. Therefore, in the system of training future teachers must be provided with requirements for a high level of ownership of the game, due to the specifics of the object of his professional activities.

Key-words: competence, competency, professional competence of the teacher, professional-gaming competence, the game technology training.

Постановка проблеми. У сучасному українському суспільстві зростає потреба у соціально та професійно активній і відповідальній особистості вчителя, готової до творчого пошуку, до інновацій. Реальне впровадження у шкільну буденність ідеї гуманізації освіти значною мірою визначається технологічною компетентністю нинішніх випускників педагогічних навчальних закладів.

Результати низки соціально-педагогічних і психолого-педагогічних досліджень переконують: для сучасної школи характерна яскраво виражена тенденція скорочення використання вчителями ігрових технологій, постійного зменшення часу на ігрову діяльність школярів.

Простір ігрової діяльності у сучасній школі постійно скорочується: навіть у молодшому шкільному віці гра на уроці займає не більше 12% - 15% навчального часу, у середніх класах – зменшується до 8% - 10%, а у